

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava

Z á p i s n i c a

**zo slávnostného zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta Trnava
volebného obdobia 2010 - 2014,
konaného 3. marca 2013 v sále Marianum, Ulica Jána Hollého 9/A v Trnave**

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava

Z á p i s n i c a

**zo slávnostného zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta Trnava
volebného obdobia 2010 - 2014,
konaného 3. marca 2013 v sále Marianum na Ulici Jána Hollého 9/A v Trnave**

Slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva mesta Trnava bolo zvolané v zmysle Všeobecne záväzného nariadenia mesta Trnava č. 315/2008 o udeľovaní ocenení mesta v znení noviel. Jediným bodom programu slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva bolo udeľovanie ocenení mesta Trnava za rok 2012.

Za zvukov Trnavských fanfár od profesora Burlasa do sály Marianum nastúpili ocenení a primátor mesta Ing. Vladimír Butko.

K navodeniu slávnostnej atmosféry nedeľného popoludnia prispel v úvode rokovania Bc. Miroslav Mihálek, prednesom básne „Je taký kraj“ z tvorby Ladislava Fričovského.

Úvodné slová patrili moderátorky slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva pani Márii Sadloňovej. Privítala primátora mesta, poslancov Mestského zastupiteľstva mesta Trnava, ocenených i ostatných hostí. Po úvodných slovách požiadala primátora mesta o otvorenie slávnostného zasadania mestského zastupiteľstva a o príhovor.

Príhovor Ing. Vladimíra Butka, primátora mesta:

Vážené pani poslankyne, vážení páni poslanci, milí hostia!

Jediným bodom programu dnešného slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva je udeľovanie ocenení mesta Trnava v zmysle príslušného všeobecne záväzného nariadenia. Rok 2013, ako aj dnešná slávnosť sa nesú v duchu 775. výročia udelenia slobodných kráľovských výsad mestu Trnava. Jubileum vyjadrené rokmi je vonkajšou formou smerujúcou k tomu, aby sme si uvedomili príbeh tohto mesta, piliere na ktorých stálo a vďaka ktorým vytvárali ľudia žijúci v ňom zmysluplnú tradíciu.

História Trnavy, ktorá je zhmotnená v mnohých krásnych monumentoch, poukazuje na silu ľudského ducha a um tvorivej ľudskej práce.

Tradícia pomáhala a pomáha porozumieť dobe i svetu aj v najťažších obdobiach, čím udržiavala v ľudskom spoločenstve vieru v budúcnosť, nádej pre každý skutok konaný z pohnútok srdca a lásku ku všetkým ľuďom dobrej vôle. Vedomie continuity umožňuje nestratiť pamäť a skúsenosť zmysluplného ľudského života.

Pri výročí mesta a jeho spomienke tak nejde o utvrdzovanie si svojej dôležitosti v duchu malomeštiackej nadradenosti či o upevňovanie svojho patriotizmu na úkor iných. Ide o pochopenie toho, vďaka čomu toto mesto nielen pretrvalo v búrkach dejín, ale bolo aj majákom vzdelanosti, kultúry a prameňom duchovného života pre celý európsky región. Trnava so svojou bohatou minulosťou, hektickou prítomnosťou i perspektívnou budúcnosťou je možná len vďaka ľuďom, ktorí svojím úsilím, prácou i obetou vtlačali a naďalej vtlačajú nezmazateľnú pečať do celkovej atmosféry mesta. Jedine ľudia vdychujú mestu život, bez ktorého by celé úsilie, množstvo budov, sídlisk či ulíc bolo len nezmyselným a nelogickým nahromadením kameňa a betónu. Práve ľuďom, ktorí svoj život neuzavreli medzi štyri steny

svojho bytu, ale ho vniesli do ulíc a medziľudských vzťahov, ktorí obetovali svoj čas pre iných, a tým šírili pozitívnu zvesť o Trnave, týmto ľuďom patrí v prvú marcovú nedeľu naša vďaka.

V dnešnej dobe, ktorá je z pohľadu dostupnosti informácií a technológií oveľa ľahšia, je paradoxne obyčajný, poctivý prístup k životu, vychádzajúci z tradície a skúsenosti predchádzajúcich generácií, mimo záujmu. V množstve informácií a obrazov sa stráca obsah, podstata a duch počutého a videného.

No dejiny sa netvorili vo virtuálnom či v prezentovanom svete, ale vo svete, v ktorom sa skutočne žilo a myslelo. Bolo to možné vďaka ľuďom, ktorí udržiavali pamäť, vieru i nádej. Aj preto k oceneným, ktorým v tento slávnostný deň chceme vysloviť svoje ďakujem, patrí Mons. Dominik Tóth. Svojím pokorným postojom viery a nádeje bol už v dobách totality svetlom, ktoré nechvejne svietilo a nedalo sa prekryť úsilím moci a po revolúcii ani pozlátkou trhu. Svetlo, ktoré hlása, je totiž svetlo nenásilné, svetlo viery, nádeje a lásky. Toto svetlo napriek zmene spoločenského zriadenia nezhaslo, ba práve v dobách slobody, v ktorých sa stráca zodpovednosť, svieti na cestu. Na cestu, ktorá nie je dláždená bohatstvom a nestojí na báze „čo za čo“. Je to cesta, na ktorú často zabúdame, no je to tá istá cesta, ktorá sa tiahne históriou tohto mesta. Na tejto ceste sa neprezlieka kabát, pretože je cestou pokory i priznania zlyhaní, cestou, ktorá je možná vďaka láske. Týmto ocenením dávame najavo vďaka za obetavú službu Mons. Dominikovi Tóthovi, za jeho príklad pokory a viery.

Pokora a viera charakterizovali aj život a tvorbu ďalšieho oceneného – pátra Teodora Tekela. Potvrzuje to jeho skĺbenie služby v kňazstve s maliarskou i básnickou tvorbou. Tá bola poznačená jeho prenasledovaním a internovaním. Napriek obmedzenému priestoru slobody a tvorby dokázal nielen žiť a rozvíjať svoju vieru i nádej, ale vytvoril aj jedinečné umelecké diela. Tie nepotrebujú siahodlhé kurátorské vysvetľovania. Svojou hĺbkou, umeleckou zručnosťou i silou výpovede naplňajú ľudské vnútro duchom a nespochybniteľnou estetickou hodnotou. V dobe neujasnených umeleckých i kultúrnych smerovaní je tak vzorom pravého umelca, ktorý sa nezameriava na sebaaprezentáciu šokujúcimi výpoveďami, ale na odkrývanie ducha, z ktorého vyvierajú tvorba i život sám.

Obaja držitelia ocenenia potvrdzujú dôležitosť porozumenia ducha mesta a života. K takýmto ľuďom, ktorí žijú a tvoria v porozumení a z hĺbky svojho talentu, patria aj ďalší ocenení. Významný umelec, akademický sochár Miloš Balgavý či divadelný historik Ladislav Čavojský.

Miloš Balgavý i Ladislav Čavojský nám svojou tvorbou a prácou ukazujú, že napriek devalvácii hodnôt je možné aj dnes niesť posolstvo o pravých hodnotách a poznaní vďaka neúnavnému úsiliu, námahe a poctivej snahe odkrývať svojou tvorbou to najpodstatnejšie.

Neodmysliteľne k týmto ľuďom ducha a tvorby patria i pedagógovia, ktorí odovzdávajú hľadanie i poznanie ďalším generáciám. Aj preto dnes oceňujeme pedagogičku Základnej umeleckej školy Oľgu Salontayovú, Vladimíra Hagaru i Štefana Cepku. Títo ľudia svojou pedagogickou a záslužnou trénerskou prácou roky odovzdávajú najmladšej generácii podstatné posolstvo nielen tvorby, práce a úspechov, ale i života samého. Žiadna rýchla cesta ku sláve, ktorá sa dnes často reklamuje a presadzuje. Naopak obeta, hodiny tréningov a sebazaprení. Za stovky hodín a desiatky rokov venovaných našim deťom im zaslúžene patrí naša vďaka.

Tá je adresovaná aj doktorovi Tiborovi Tibenskému, ktorému za jeho celoživotnú prácu v zdravotníctve udelíme uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava.

Práve vďaka týmto ľuďom, ktorí dnes i v minulosti dokázali rozvinúť svoj talent pre dobro a službu všetkým, si mesto Trnava môže hrdó pripomenúť svoje výročie udelenia slobodných kráľovských výsad. K nadviazaniu na tradíciu mesta tak patrí i dnešná slávnostná chvíľa.

V tomto duchu som, vážené dámy a páni,

v zmysle príslušného VZN odovzdal návrhy na ocenenia, ktoré podali občania nášho mesta, na prerokovanie Komisii mestského zastupiteľstva pre udeľovanie ocenení. Tá návrhy vyhodnotila a svoje stanovisko predložila mestskej rade. Z tohto zákonného procesu vznikli

návrhy na udelenie ocenení mesta Trnava, ktoré nakoniec schválilo mestské zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 19. februára 2013.

Teraz, vážené pani poslankyne, páni poslanci a vzácní hostia, pristúpme k samotnému slávnostnému aktu, ktorým je odovzdanie ocenení mesta Trnava za rok 2012.

Po príhovore primátora mesta prebehol akt udeľovania ocenení mesta Trnava za rok 2012 :

ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY

Jeho Excelencii Mons. Dominikovi Tóthovi

za celoživotnú pastoračnú službu a vzťah k mestu Trnava

Jeho Excelencia, Mons. Dominik Tóth sa narodil 3. augusta 1925 v Kostolnom Seku. Za kňaza bol vysvätený 12. júna 1949 v Bratislave.

V roku 1952 pôsobil ako ceremoniár biskupského úradu v službách jeho Excelencie Monsignora Ambróza Lazíka. V roku 1973 mu predstavitelia vtedajšieho totalitného režimu odňali štátny súhlas za jeho vynikajúcu pastoračnú službu vo farnosti Dunajská Lužná.

Odchádza do Piešťan, odkiaľ denne cestuje do Trnavy, kde bol zamestnaný ako robotník v pneuservise.

S približujúcim sa pádom totality bol menovaný za generálneho vikára Trnavskej arcidiecézy a vzápätí ho pápež Ján Pavol II. menoval za titulárneho biskupa ubabského a pomocného biskupa Bratislavsko-Trnavskej arcidiecézy. Biskupskú vysviacku prijal 16. apríla 1990 v Trnave. V tejto funkcii počas svojho pôsobenia bol známy ako horlivý duch, pastier a veľký ctiteľ Panny Márie.

Jeho život je už niekoľko desaťročí úzko spojený s mestom Trnava.

V súčasnosti žije v kláštore u verbistov v Nitre.

Ocenenie mesta Trnava si Jeho Excelencia, Monsignor Dominik Tóth prevzal osobne.

ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY

Ladislavovi Čavojskému

pri príležitosti životného jubilea a za celoživotné dielo v oblasti divadelnej vedy

Divadelný historik Ladislav Čavojský sa narodil 17. januára 1932 v Trnave, kde aj absolvoval stredoškolské vzdelanie. Na Vysokej škole múzických umení v Bratislave úspešne skončil štúdium divadelnej vedy.

Je členom Slovenskej teatrologickej spoločnosti a nositeľom medaily Slovenskej akadémie vied za podporu vedy. Napísal osem vedeckých kníh ako autor a na mnohých spolupracoval. V súčasnosti mu vychádza kniha o Ferkovi Urbánkovi, divadelníkovi, ktorý podstatnú časť svojho života prežil v Trnave s názvom „Náš divadelný šlabikár“. V roku 1982 vydal knihu Divadlo v Trnave. Svojimi prácami prispieval k poznaniu mnohých osobností ako Kukučín, Chalúпка, Palárik, ktorého meno nesie trnavské divadlo a mnoho iných.

Ladislav Čavojský sústavne sleduje a vtipne glosuje dianie na slovenskej divadelnej scéne. Nechýba ani na premiérach Divadla Jána Palárika a recenzuje ich.

Je členom Klubu priateľov Trnavy.

Ocenenie mesta Trnava si pán Ladislav Čavojský prevzal osobne.

ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY
in memoriam Teodorovi Jozefovi Tekelovi
za celoživotné dielo v oblasti výtvarného umenia

Teodor Jozef Tekel sa narodil 26. januára 1902 v dedinke Kelemeš na východnom Slovensku. Františkánsky kňaz, kazateľ, akademický maliar, sochár, ilustrátor a básnik.

Ako 15 - ročný vstúpil do františkánskej rehole. V roku 1923 zložil večné sľuby a za kňaza bol vysvätený o rok neskôr. V rokoch 1930-1934 študoval na Akadémii výtvarných umení v Prahe u Maxa Švabinského. Už počas štúdií viackrát vystavoval na pražských výstavách a navrhoval vitráže do Chrámu sv. Víta.

Ako kňaz pôsobil v mnohých slovenských dedinách a mestách. Smutne známa „Barbarská noc“ ho zastihla v hlohoveckom kláštore. Internovaný bol v Hronskom Beňadiku a Beluškých Slatinách.

Od prepustenia z internácie v roku 1950 býval vo veľmi biednych podmienkach v Trnave, v malom domčeku na Michalskej ulici, ktorý miesto podlahy mal len udupanú zem. Pre nedostatok potrebného materiálu tvoril aj na novinový papier a aj týmto spôsobom nám zanechal viac ako tritisíc diel nesmiernej umeleckej hodnoty.

Nesmieme zabúdať ani na jeho literárne dielo, množstvo básní, kázni a zamyslení. Trpezlivo znášal ľudské aj umelecké ponižovanie.

Teodor Jozef Tekel zomrel 14. júla 1975 a pochovaný je v Trnave.

Ocenenie, ktoré udelilo mesto Trnava in memoriam Teodorovi Jozefovi Tekelovi prevzal gvardián František z Františkánskeho kláštora v Trnave.

CENA MESTA TRNAVY
akademickému sochárovi Milošovi Balgavému
za vynikajúcu prezentáciu slovenského umeleckého skla vo svete

Miloš Balgavý sa narodil 15. januára 1955 v Bratislave. V rokoch 1970 – 1974 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave, na odbore výtvarné spracúvanie keramiky a porcelánu a v rokoch 1978 – 1984 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, na oddelení sklárskeho výtvarníctva.

Celoživotne žije a tvorí v Trnave, ako umelec v slobodnom povolani.

Počas svojej profesionálnej dráhy uskutočnil desiatky samostatných výstav, zúčastnil sa mnohých prestížnych skupinových výstav, sklárskych sympózií a uskutočnil realizácie v architektúre. Jeho diela sú v zbierkach významných galerijných a muzeálnych inštitúcií doma a v zahraničí.

Miloš Balgavý, uznávaný v medzinárodnom kontexte, svojou tvorbou neustále potvrdzuje nepoddajnosť v hľadaní čistoty a hĺbky. Umelec esteticky čistý a pôvabný prejav je vždy naplnený obsahom tlmočiacim jeho najvútornejšie city a myšlienky. K širokospektrálnosti, systematickosti a precíznosti tohto tvorcu patrí i vydanie monografického diela: *Miloš Balgavý Keramika. Voľná tvorba a dizajn*, ktorá vznikla v roku 2011. Táto veľkorysá monografia prináša prostredníctvom odborných štúdií i osobných spomienok súhrnný pohľad na dielo sochára a keramikára Miloša Balgavého st., umelcovho otca a zároveň si kladie cieľ zhodnotiť význam jeho keramickej tvorby v slovenskom výtvarnom kontexte v rámci dejín modernej keramiky. Jednou zo sprievodných polôh tvorby autora je aj tvorba cien (opakovane tvoril napr. sklenené ceny pre Trienále plagátu Trnava, pre spoločnosť ESET, posledná realizácia sklenej ceny bola udelená Václavovi Klausovi pri jeho poslednej návšteve Slovenska.

European Studio Glass Art Association vo francúzskom Strasbourgu zaradilo Miloša Balgavého medzi 100 najlepších sklárskych umelcov Európy.

Akademický sochár Miloš Balgavý si osobne prevzal ocenenie, ktoré mu udelilo mesto Trnava.

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY

JUDr. Štefanovi C e p k o v i

pri príležitosti životného jubilea a za záslužnú prácu trénera a športovú reprezentáciu mesta Trnavy

Advokát a tenisový tréner, doktor práv Štefan Cepko sa narodil 10. októbra 1922 v Trnave, kde aj zmaturoval na Štátnom reálnom gymnáziu. Právo vyštudoval v roku 1947 na Univerzite Komenského v Bratislave.

Zamestnal sa v justícii, kde pôsobil ako sudca Najvyššieho súdu v Prahe a potom ako prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave a okresný prokurátor v Trnave až do roku 1958, kedy odmietol vstúpiť do Komunistickej strany Slovenska a justičné služby bol nútený opustiť. Pracoval potom ako podnikový právnik.

Rovnocennou náplňou jeho života bola hudba a hlavne šport. Ako reprezentant Trnavského športového spolku získal niekoľko výborných umiestnení na Majstrovstvách Slovenska hlavne v bežeckých disciplínach, z atletiky „presedlal“ na basketbal, v ktorom tiež dosahoval vynikajúce výsledky. V roku 1942 nastúpil aj za reprezentáciu Slovenska do 20 rokov proti Taliansku. Na majstrovstvách Slovenska v ľahkoatletických disciplínach v rokoch 1974 až 1989 získal 39 prvých miest a utvoril 14 slovenských rekordov.

Pán Štefan Cepko vyhral 5x Odznak zdatnosti, v roku 1984 v ňom vytvoril najlepší výkon vo svojej kategórii v Československu. Ako senior-veterán začal hrať tenis, v ktorom dosiahol najviac úspechov, keď postupne v príslušných vekových kategóriách patril k najlepším československým a potom slovenským hráčom. Je držiteľom viacerých ocenení.

Ocenenie mesta Trnava si doktor práv Štefan Cepko prevzal osobne.

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY

Mgr. Vladimírovi H a g a r o v i

za významnú pedagogickú a trénerskú činnosť v šachu

Magister Vladimír Hagara sa narodil v roku 1948 v Trnave.

Promoval v roku 1972 na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Trnave s aprobáciou matematika – fyzika. Vedomosti z tejto oblasti získaval aj na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde štúdium ukončil v roku 1980.

V rokoch 1972 – 1994 pôsobil ako pedagóg na Strednom odbornom učilišti strojárskom v Trnave. Následne do roku 2008 bol na Strednej priemyselnej škole v Trnave zástupcom riaditeľa pre všeobecno-vzdelávacie predmety.

Šachu sa súťažne venuje od roku 1974, najskôr v Spartaku a od roku 1983 v Lokomotive Trnava. V súčasnosti je popri hráčskych povinnostiach aj koordinátorom činnosti tohto klubu, ktorý má po jednom družstve v prvej, druhej a piatej lige a po dve družstvá v tretej a štvrtej lige.

Od roku 1994 počas jeho pôsobenia na Strednej priemyselnej škole v Trnave viedol šachový krúžok a už vtedy dosahoval so svojimi študentmi veľmi dobré výsledky.

V roku 2004 sa začal venovať mladým nádejam Lokomotívy. Práve s nimi zaznamenal v uplynulých rokoch najväčšie úspechy v rámci celoslovenskej úrovne. Jeho zverenci mu

každoročne od roku 2009 robia radosť ziskom medaily na Majstrovstvách Slovenska mládeže, či už v kategóriách družstiev alebo jednotlivcov, čo je zároveň skvelá reprezentácia nášho mesta. Za toto obdobie do ich zbierky pribudli štyri strieborné a štyri bronzové medaily.

Prínos Mgr. Vladimíra Hagaru pre Trnavu však nespočíva iba v dosiahnutých úspechoch mladých trnavských šachistov, ale tiež v jeho pedagogických a trénerských prístupoch pri práci s mládežou, ktorej nekonečne trpezlivo a obetavo vštepuje zásady slušnosti, zmysel pre zodpovednosť a fair-play.

Ocenenie mesta Trnava si magister Vladimír Hagara prevzal osobne.

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY MUDr. Tiborovi T i b e n s k é m u

za celoživotnú starostlivosť o pacientov a tvorivé rozvinutie Prónayovskej školy v internej medicíne

Doktor medicíny Tibor Tibenský sa narodil 17. apríla 1930 v Budmericiach.

Primár Interného oddelenia, neskôr prednosta Internej kliniky Fakultnej nemocnice v Trnave, tvorivo pokračoval v náročnej starostlivosti o pacientov s vnútornými ochoreniami. Sám sa zaslúžil o rozvoj izby intenzívnej starostlivosti, neskôr Koronárnej jednotky so všetkými kritériami odbornej starostlivosti ako aj o rozvoj laparoskopickej diagnostiky, endoskopických vyšetrení a ultrazvukovej diagnostiky. Zásluhou primára Tibora Tibenského boli všetky základné internistické odbory obsadené, a to s kvalitným prístrojovým vybavením.

Externe vyučoval na Strednej zdravotníckej škole v Trnave a od roku 1993 na Fakulte zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity. Za prednáškovú a publikačnú činnosť získal striebornú medailu Slovenskej lekárskej spoločnosti.

Svojimi odbornými vedomosťami, ktoré si napriek veku dodnes neustále dopĺňa, ale aj mimoriadne priateľskou družnou povahou, ochotný vždy pomôcť mladším kolegom, ale najmä celoživotnou láskou k svojej práci s neobyčajne svedomitým a zodpovedným prístupom k pacientom je nezabudnuteľným príkladom lekára, ktorému sa povolanie stalo poslaním.

Doktor medicíny Tibor Tibenský si osobne prevzal ocenenie, ktoré mu udelilo mesto Trnava.

UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY in memoriam Oľge S a l o n t a y o v e j

za celoživotnú pedagogickú prácu v oblasti základného umeleckého školstva

Výtvarná pedagogička Oľga Salontayová sa narodila 30. júna 1941 v Humennom.

Patrila k nosným pedagógom Základnej umeleckej školy s výtvarným a literárno-dramatickým odborom v Trnave. Celý svoj život zasvätila práci s deťmi. Podieľala sa na príprave mnohých výstav detskej výtvarnej tvorby.

V roku 2004 obohatila viacero výstav Bibiany, medzi inými i výstavu Vincent van Gogh výtvarnými prácami žiakov Základnej umeleckej školy v Trnave, na ktorej spolupracovala s ostatnými pedagógmi školy. Dokázala naučiť deti výtvarne vidieť a myslieť. Bola vynikajúcim psychológom. Počas svojho pedagogického pôsobenia odchovala stovky žiakov,

bola prvou učiteľkou (ako sa umelec sám vyjadril) vynikajúceho ilustrátora, maliara, grafika a spisovateľa Stana Dusíka, s ktorým, napriek tomu, že žije vo Florencii, nikdy neprestala byť v spojení.

Ako cvičný pedagóg pre študentov výtvarnej výchovy Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Trnave uviedla do praxe množstvo mladých učiteľov výtvarnej výchovy, viacerých z nich, presvedčená o ich talente celoživotne podporovala.

Profesionálne a mimoriadne citlivo ľudsky ovplyvnila nielen žiakov, ale aj učiteľov výtvarnej výchovy. Je matkou troch synov – Alexandra, Daniela a Martina.

Zomrela 17. januára 2011 v Bratislave.

Ocenenie mesta Trnava udelené Oľge Salontayovej in memoriam, prevzal syn Martin Salontay.

Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava ďalej schválilo premiestnenie pamätnej tabule obetiam 2. svetovej vojny pôvodne osadenej na objekte bývalého Kultúrneho domu na Coburgovej ulici do podbránia trnavskej radnice.

Po skončení aktu udeľovania ocenení za rok 2012 za ocenených s poďakovaním vystúpil Mgr. Vladimír Hagara :

Vážený pán primátor, ctené mestské zastupiteľstvo, dámy a páni,

je pre mňa čťou v mene všetkých ocenených poďakovať za prejav uznania, ktorého sa nám dnes dostalo. V dnešnej rýchlej a povrchnej dobe je veľmi dôležité vedieť sa zastaviť a zhodnotiť, ako vyzerá náš život, naša spoločnosť, ktorej sme súčasťou a aký je náš podiel na jej vývoji. Práve tento rozmer dáva dnešnej slávnostnej udalosti veľký význam. Vedenie mesta každoročne vyšle verejnosti signál, že sa patrí mať úctu a vážiť si tých, ktorí poctivou prácou a úsilím pomáhali pri rozvoji mesta, alebo ho aj reprezentovali.

Naše dnešné ocenenie patrí všetkým tým, ktorí pri nás stáli a s ktorými sme mali možnosť spolupracovať. Všetci vieme, že jednotlivec bez dostatočného zázemia nemôže dokázať nič.

Dokáže však byť zdrojom pozitívnej energie, ktorá naštartuje ďalších v jeho okolí, a to sa postupne môže meniť k lepšiemu. Želám nám všetkým, aby sme k tomu mali dostatok síl. Za vašu priazeň, za tento slávnostný deň i za ocenenie našej práce vám z úprimného srdca ďakujeme.

V závere slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva moderátorka vyjadrila vďaka oceneným za umelecké, materiálne a športové hodnoty, ktoré vytvorili a vytvárajú. Hodnoty sú o to cennejšie, že si ich neprisvojujú, že ich tvoria pre nás všetkých, pre mesto Trnava. Preto aj deň slávnostného odovzdávania ocenení nech je spoločným sviatkom, kedy občania mesta a jeho poslanci vyjadrujú ocenením oprávnenú úctu a vďačnosť. Aj vďaka oceneným je mesto Trnava nielen mestom s bohatou históriou, ale živým priestorom pre tvorivých a vzácnych ľudí v súčasnosti, čo predznamenáva i dobrú perspektívu pre budúcnosť nášho mesta.

Do kytice gratulantov pridalo svoje kvety aj vokálne duo Jaroslav Konečný – piano a Veronika Šottníková – soprán.

Po vystúpení vokálneho dua sa slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva mesta Trnava skončilo.

Pozvaní hostia sa stretli v priestoroch trnavskej radnice.

Ing. Vladimír B u t k o
primátor mesta

Ing. Hana D i e n e r o v á
prednostka MsÚ

Mgr. Eva Lackovičová
spracovala z podkladov MsÚ v Trnave

V Trnave 13.03.2013